

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság dr. György Péter ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Fónagy Dezső ügyvéd által képviselt **alperes** ellen **vállalkozói díj megfizetése** iránt a Miskolci Városi Bíróság előtt 7.P.24.002/2010. szám alatt indult és másodfokon a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2.Gf.40.194/2011/4. számú ítéletével befejezett perében az említett jogerős ítélet ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2.Gf.40.194/2011/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 125.000 (Egyszázhuszonötezer) Ft + ÁFA felülvizsgálati perköltséget, és az államnak külön felhívásra 300.000 (Háromszázezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A peres felek 2007. augusztus 30. napján írásban vállalkozási szerződést kötöttek. A felperes vállalta, hogy az alperesnek legyárt 3 db BAP 500 típusú félaxiális szivattyút hajtóművel egybeépítve a szerződés mellékletét képező műszaki rajz szerint. A felek a teljesítési határidőt 2007. október 30. napján rögzítették, míg a felperes vállalkozói díját 3.100.000 Ft/db+ÁFA-ban állapították meg. A felperes 2007. október 27. napján leszállította az alperesnek a vállalt munkadarabokat, melyeket az alperes átvett. A felperes a kölcsönösen kialkudott 11.160.000 Ft vállalkozói díjáról 2007. október 30-án számlát bocsátott ki 2007. december 28-i fizetési határidő feltüntetésével, mely számlát az alperes törvényes képviselője 2007. október 30. napján átvett. Az alperes a felperesi teljesítéssel szemben kifogást nem emelt, azonban a felperes számláját - többszöri felszólítás ellenére - sem egyenlítette ki.

A peres felek 2007. augusztus 30. napján másik vállalkozási szerződést is kötöttek, melynek alapján az alperes vállalta 3 db BAP 500 típusú félaxiális szivattyú hajtóművének legyártását az átvett összeállítási rajz és jegyzék szerinti terjedelemben. A felek 2.250.000 Ft + ÁFA vállalkozói díjban állapodtak meg a három hajtóműre és a szerződésükben 2007. november 15-i szállítási

határidőt rögzítettek. 2007. év őszén a felek további 7 db szivattyú hajtómű legyártásában állapodtak meg, melyekből az alperes csupán 3 db hajtóművet szállított le a felperesnek. Ezt követően az alperes teljes hajtóművet már nem adott át a felperesnek, azonban egyes hajtómű elemeket, tengelyeket, fogaskerekeket még szállított 2008. év első felében.

A peres felek a közöttük keletkezett a pénzügyi elszámolási vitáját peren kívül nem tudták rendezni.

A felperes felemelt keresetében 5.000.000 Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest vállalkozói díj jogcímén.

Az alperes kérte, hogy a városi bíróság állapítsa meg hatáskörének hiányát a Pp. 23. § (1) bekezdés a) pontja alapján és a keresetlevelet tegye át a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróságra az eljárás lefolytatása érdekében.

Az ügy érdemét tekintve kérte a kereset elutasítását. Állította, hogy nem kapta meg a felperestől a gépkönyvet, a műszaki dokumentációt, ezért nem észlelte a termékek átvételekor, hogy a felperes teljesítése hibás, mivel nem szállította le alperesnek a szivattyúkhhoz tartozó légtelenítő szivattyúkat. E hibás teljesítés miatt árleszállítást, illetve hibás teljesítésből eredő kártérítési igényt érvényesített.

Az elsőfokú bíróság a 23. sorszámú ítéletében a keresettel egyezően marasztalta az alperest.

Megállapította, hogy az alperes pergátló kifogása nem megalapozott. Jelen perben a pertárgy értéke a keresetlevélben írtak szerint 1.100.000,- Ft volt, amelyet a felperes az eljárás során 5.000.000 Ft-ra emelt fel. A keresetlevél előterjesztésekor hatályos hatásköri szabályok alapján az eljárás lefolytatása a városi bíróság hatáskörébe tartozott.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes tartozása, a szivattyúk után járó vállalkozói díj 11.160.000 Ft. Ebből kell levonni 529.500 Ft-t, és 413.550 Ft-t a hajtómű elemek árát és 2.397.600 Ft-ot a hajtómű vállalkozói díj különbözet (2.700.000 Ft, mínusz 302.400 Ft felperesi tartozások). Így az alperes összes tartozása 7.819.350 Ft, melyből a felperes jelen perben felemelt keresetében 5.000.000,- Ft-ot érvényesített. Az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy a felek közötti szerződés nem vonatkozott légtelenítő szivattyúra, a szerződés szerint a BAP 500 szivattyúhoz légtelenítő szivattyú nem tartozott. Ennek eldöntése jogkérdés, ezért mellőzte az alperes igazságügyi szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványa teljesítését. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes sem szavatossági, sem kártérítési igényt nem érvényesíthet, nem volt jogszerű indoka

annak, hogy az alperes nem fizette ki a felperes számláját.

Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság helyes indokai alapján helybenhagyta az elsőfokú ítéletet. A fellebbezésben írtak kapcsán rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, miszerint hatáskörrel rendelkezik a felemelt kereset folytán 5.000.000 Ft pénzkövetelés megfizetésére irányuló perben. A beszámítást követően maradt a felperesnek a 7.819.350 Ft vállalkozói díj követelése, melyből a felemelt keresete szerint 5.000.000 Ft-ot érvényesített jelen perben. Annak pedig nincs akadálya, hogy a fél az őt megillető követelésnél kevesebbet érvényesítsen. A másodfokú bíróság rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a légtelenítő berendezés nem volt a felek szerződésének része, ezt a csatolt és a szerződés mellékletét képező rajzok egyértelművé teszik. Helyes az elsőfokú bíróság azon álláspontja is, ha azt kellene tényként megállapítani, hogy része volt a szerződésnek a hivatkozott berendezés és azt nem szállította le a felperes, ezzel kapcsolatosan az alperes utóbb sem támaszthat követelést, mert jogfenntartás nélkül vette át a berendezést. Hangsúlyozta, hogy a pert megelőzően csak a dokumentumok átadását kérte az alperes a felperestől, majd a per folyamán 2010. decemberében hivatkozott arra, hogy a felperes nem a szerződés szerint teljesített.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetét elutasító új határozat meghozatalát kérte. Kérelme indokául előadta, hogy a jelen jogvita elbírálása a 2010. évi CLXXXIII. törvény 101. §-a által módosított Pp. 23. § /1/ bekezdés a) pontja az irányadó, melynek alapján az ügy megyei bírósági hatáskörbe tartozik. Mindkét fokú bíróság érdemben elbírálta a 11.160.000 Ft tőkeösszegű követelést, melyet a felperes a perben érvényesített. Figyelemmel a kereseti kérelem tartalmára az 5.000.000 Ft nagyságú kereseti követelésből kellett volna levonni a beszámításra alkalmas tételeket, melynek végösszege ez esetben 1.659.350 Ft lett volna. Álláspontja szerint ezen összeg erejéig lehetett volna marasztalni az alperest. Az eljáró bíróságok ítéletei ezért - megítélése szerint - a Pp. 23. § /1/ bekezdés a) pontjába, a Pp. 24. § /1/ bekezdésébe, a Pp. 27. § /1/ bekezdésébe, a Pp. 28. §-ába, míg a kereseti kérelmen való túlterjeszkedés miatt a Pp. 215. §-ába ütköznek.

Sérrelmezte azt is, hogy a beszámítást követően fennmaradt követeléssel szemben kártérítési igény címén további beszámítást terjesztett elő a légtelenítő berendezések hiányával kapcsolatban. Állította, hogy a berendezések szükségképpen tartozéka a légtelenítő berendezés, melyre szakértői bizonyítást ajánlott fel. Az eljáró bíróságok azonban a szakértői bizonyítás lefolytatását mellőzték. Álláspontja szerint a szakértői bizonyítás hiánya okán

nem lehetett érdemben megalapozott döntést hozni a tekintetben, hogy hibás volt-e felperesi teljesítés, illetve a kártérítés címén előterjesztett alperesi beszámítás alapos volt-e. Az ítéleteket a kártérítési igénye érdemi vizsgálat nélküli elutasítása körében iratellenesnek és a szakértői bizonyítás indokolatlan mellőzése okán megalapozatlannak, így a Pp. 206. § /1/ bekezdésébe ütközőnek tartotta.

Végül sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság felhívására elnöki letétbe helyezett szakértői bizonyítás előrelátható költségét a per jogerős befejezését követően az eljáró bíróságok nem utalták vissza a részére. E körben az elsőfokú bíróság eljárását a Pp. 212. § /1/ bekezdésébe, a másodfokú bíróság ítéletét a Pp. 215. §-ába ütközőnek tartotta.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban fenntartását indítványozta.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, vizsgálhatta felül és arra a megállapításra jutott, hogy az nem jogszabálysértő.

A felülvizsgálati kérelem alapján elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy az első fokon eljáró bíróságnak volt-e hatásköre az eljárás lefolytatására. A Kúria egyetértett a perben eljáró bíróságokkal abban, hogy az első fokon eljáró városi bíróság rendelkezett hatáskörrel az eljárás lefolytatására. A keresetlevél benyújtásakor (2010. október 29-én) hatályban lévő, nem a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabállyal, hanem a 2005. évi CXXX. törvény 3. §-ának módosított Pp. 23. § /1/ bekezdés a) pontja szerint a megyei bíróság hatáskörébe tartoztak azok a vagyoni jogi perek, amelyek tárgyának értéke az 5.000.000 Ft-ot meghaladja. A per tárgya értékének megállapításánál pedig a keresettel érvényesített követelés értéke az irányadó. A per tárgy értéke a keresetlevél benyújtásának időpontjában 1.100.000 Ft tőke volt. A per során a felperes 5.000.000 Ft tőkére emelte fel a keresetét, amelynek megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A fent hivatkozott jogszabályok értelmében az 5.000.000 Ft pertárgy érték elbírálása a városi bíróság hatáskörébe tartozott a keresetlevél benyújtásakor.

A felülvizsgálati eljárásban, mint rendkívüli jogorvoslati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelése csak kivételesen és akkor van lehetőség, ha a bizonyítékok mérlegelésére iratellenesen, a logika alapvető szabályait megsértve került sor. A Kúria azonban nem talált olyan körülményt, amely okot adott volna a bizonyítékok felülmérlegelésére.

A Kúria megítélése szerint a perben eljáró bíróságok a

rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. § /1/ bekezdésében írtaknak megfelelően, nem iratellenesen, nem a logika alapvető szabályait megsértve jutottak egyezően arra a következtetésre, hogy az alperes a perben kártérítési igényét nem tudta bizonyítani. Az eljáró bíróságok helyesen állapították meg a tényállást, így jogszerű volt az abból levont jogi következtetésük is.

Az elsőfokú bíróság helyesen eljárva mellőzte az ügy érdemi elbírálása szempontjából szükségtelen szakértői bizonyítást, ugyanis a szerződés tartalmára vonatkozó kérdés nem szakkérdés, az az iratokból megállapítható volt.

Az igazságügyi szakértő előrelátható költségeinek előlegezésére elnöki letétbe helyezett összeg visszautalásának elmaradásával kapcsolatos, a felülvizsgálati kérelemben szereplő előadás, állított jogsértés a felülvizsgálati eljárásban érdemben nem volt vizsgálható, ugyanis a felülvizsgálati eljárás tárgya a jogerős ítélet, annak megítélése, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból törvénysértő-e. Az elnöki letétbe helyezett szakértői díj visszafizetéséről történő rendelkezés nem az ítéletben rendezendő kérdés, így a felülvizsgálati eljárás tárgyát nem képezheti.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta

Az alperes az eredménytelenül előterjesztett felülvizsgálati kérelme miatt köteles a felperes jogi képviselőjével felmerült eljárási költségeket megtéríteni a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján, illetve a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § /5/ bekezdése alapján. Továbbá köteles megfizetni az illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket is az államnak külön felhívásra.

Budapest, 2012. szeptember 6.

Dr.Vezekényi Ursula sk.a tanács elnöke

Dr.Turcsánné dr.Molnár Katalin sk.előadó-bíró

Dr.Osztovits András sk.bíró